

Jerzy Pyrgała

Kołożąb, pow. Płońsk. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 3, 195-196

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w roku bieżącym uchwycić żadnych sarysów konkretnych obiektów nieruchomych. Uzyskano natomiast materiał ceramiczny reprezentowany przez całe naczyńia toczone na kole, występujący luźno w warstwie.

Tegoroczne badania potwierdziły wyniki prac ubiegłorocznych o występowaniu na tym stanowisku dwóch różnych chronologicznie osad: jednej - halsztacko-lateńskiej, drugiej późnorzymskiej z materiałem analogicznym chronologicznie i typologicznie do materiału z badań w ubiegłych latach osady na stanowisku 1.

KOŁOZĄB, pow. Płock.
Stanowisko 3

Zakład Polskiego Atlasu
Archeologicznego IHKM PAN

Badania prowadził dr Jerzy Pyrgała. Finansował
IHKM. Szósty sezon badań. Cmentarzysko ciałopal-
ne z późnego okresu lateńskiego oraz wczesnego i
późnego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania rozpoczęte na tym stanowisku w roku 1962 w przerwani w 1963 i 1966 roku. Tegoroczne prace obejmowały obszar głębokich peryferii cmentarzyska. Celem ich było uchwycenie maksymalnej ilości grobów luźno już rozrzuconych na peryferiach obszaru cmentarzyska i sąsiadującej z nim osady /Kołożab st. 1/, stanowiących swartą w układzie osadniczym formę przestrzenną.

Badania skoncentrowały się głównie w północnej i wschodniej części cmentarza. Ogółem wyeksplorowano 700 m² powierzchni obiektu. Odkryto 12 grobów ciałopalnych, jamowych, z czego 3 o metryce późnolateńskiej, a 9 datowanych ogólnie na okres rzymski oraz 6 jam o nieokreślonej funkcji i bardzo ubogim inwentarzu.

W roku bieżącym prace wykopaliskowe na omentarsysku w Kołoząb st. 3 definitywnie zakończono. Odkryto tu i zbadano ogółem 428 grobów ciałopalnych, jamowych i popielnicowych, 2 kręgi kamienne, rozległy bruk kamienny na stoku krawędzi doliny Płonki oraz kilkanaście jam typu osadniczego. Dzięki zbadaniu całego omentarsyska uzyskano możliwość rekonstrukcji jego lokalizacji przestrzennej i topograficznej oraz stosunku do przylegającej doń osady Kołoząb st. 1.

KOTLIN, pow. Jarocin

patrz okres halstacki

KRZYKÓW, pow. Namysłów

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badaniami kierował dr Grzegorz Domański. Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Prace wykopaliskowe miały na celu sprecyzowanie chronologii, zasięgu i stanu zachowania osady odkrytej w roku ubiegłym. W jej środkowej części założono dwa wykopy szerokopłaszczyznowe oraz 10 sondaży o ogólnej powierzchni 70 m². W wykopie wschodnim nie odkryto obiektów nieruchomych a jedynie nikłe ślady warstwy kulturowej, natomiast w wykopie zachodnim odkryto dwie jamy, z których jedną o wymiarach 1,90 x 4,80 m jest przypuszczalnie śladem budynku. Znaleziony materiał kulturowy - prawie wyłącznie ceramika, pozwala datować osadę w Krzykowie na końcową fazę okresu wpływów rzymskich, przypuszczalnie na IV wiek a może nawet na drugą jego połowę.